

[Landbrugsministeren.]

det er en paragraf, der har stået gennem årene i alle grundforbedringslove og i alle ensilerings- og ajlebeholderlove. Derfor vil det naturligt føles som en betydelig tilsidesættelse overfor arbejderne, dersom man nu sletter denne bestemmelse, og erfaringen har ingenlunde vist, at bestemmelsen har gjort skade. Derfor vil jeg meget anbefale, at man lader bestemmelsen stå som hidtil. Gør man ikke det, vil det være et brud på det, vi herinde har vedtaget enstemmigt gennem årene.

Det ærede medlem hr. Tesdorpf anbefaler at søge nye veje. Ja, det er også derfor, at jeg for mit vedkommende har anbefalet, at der blev afsat et betydeligt beløb til forskningsarbejde, idet jeg tror, det er derigennem, der skabes mulighed for fremgang i den kommende tid. Overfor det ærede medlems udtalelse om, at man skulle yde noget mere til inddæmningsarbejdet, og at der er store planer fremme i så henseende, som man måske kan støtte, vil jeg sige, at jeg tror ikke, der på noget andet område er ydet så store beløb fra statens side, som der er ydet til landvinding. Der er gennem landvindingen indvundet så store arealer, givet så stor beskæftigelse og opnået så stor merproduktion, og der er ydet så store beløb, også procentvis i forhold til det, det har kostet, at jeg ikke rigtig kan tænke mig, at man fra rigsdagens side vil gå til yderligere ofre i den henseende.

Til det ærede medlem hr. Aage Fogh vil jeg gerne sige, at det er muligt, man skal overveje spørgsmålet om omvurdering, når forbedringen er foretaget. Jeg er ganske klar over, at hvis der er tale om betydelige forbedringer, f. eks. nyopførelse af stalde, så kan det godt betyde så meget, at hvis manden i forvejen har stor gæld, kan det blive vanskeligt for ham. Spørgsmålet om denne pantsikkerhed vil jeg i det hele taget gerne drøfte med udvalget, idet det jo er hensigten med loven, at den først og fremmest skal støtte de mennesker, som har så stor gæld, at de ikke selv kan fremskaffe de penge, der er nødvendige for at få deres bedrift i gang eller forøget. Det skulle jo ikke gerne være sådan, at den sikkerhed, vi forlanger, udelukker de folk, der har mest brug for loven. Det er jeg enig med det ærede medlem i.

Det ærede medlems udtalelse om grundforbedringsudvalgene er jeg derimod ikke sikker

på er rigtig. Det er min erfaring — og jeg tror, at der er mange, der har gjort den erfaring —, at grundforbedringsudvalgene i mange år har gjort et udmærket arbejde, ikke blot med hensyn til selve grundforbedringen, men også med hensyn til udvidelse eller nybygning af ensilagebeholdere, møddingsteder, ajlebeholdere o.s.v., så jeg kan ikke rigtig tro, at man kan finde en bedre ordning end den, vi nu har. Jeg forstår også på andre ærede ordførere, at de har den samme opfattelse, som jeg har, men det er ikke noget principspørgsmål for mig, så vi kan selvfølgelig også drøfte det i udvalget. Men vi skal tage os i agt for at oprette nye udvalg for ikke derved at gøre det endnu dyrere end efter de gamle regler. Det tror jeg meget vel man kan risikere, men det er heller ikke for mig et principspørgsmål, der ikke må røres ved. Jeg håber, vi gennem forhandling i udvalget kan få det bedst mulige ud af det. Jeg tror, det er et lovforslag, der vil komme til at betyde overordentlig meget, og derfor er det af betydning, at man får det bedst mulige ud af det og når til den størst mulige betryggelse og den billigste administration.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Teichert: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udlån til fiskeriet og fiskeindustrien.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 7157; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1855).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Axel Berg: Det her foreliggende lovfor-
slag må som det foregående ses i relation til den af det ærede medlem hr. Holger Eriksen